

N:o 42.

Ank. till Riksd. Kansli den 30 April 1883, kl. 3 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:t proposition angående
efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter Elisabeth Noréus.*

(I. A.)

Enligt hvad i förestående till Riksdagen den 13 innevarande månad afslagna nådiga proposition (N:o 44) meddelas, hade Elisabeth Noréus afslidit den 30 Mars 1878 i Hedemora utan att efterlempna kända arfvingar. Genom muntligt testamente af den 3 April 1872 hade hon om sin qvarlåtenskap förordnat, bland annat, i 2:a punkten: att Maria Noréus och Gustava Vilhelmina Noréus skulle bekomma hvardera 1,000 kronor. Dessa hade emellertid underlätit att inom laga tid bevaka testamentet. Sedan kammaradvokatfiskalen efter stämning till rådstufvurätten i Hedemora yrkat, att de medel, som skolat tillfalla nämnda testamentarier, måtte jemte andra delar af qvarlåtenskapen efter Elisabeth Noréus, om hvilka nu icke vore fråga, förklaras böra såsom danaarf tillfalla kronan, förpligtade rådstufvurätten genom utslag den 15 Augusti 1881, af Svea Hofrätt fastställdt genom dom den 30 Juni 1882, Maria Noréus och Gustafva Vilhelmina Noréus att till Kongl. Maj:t och kronan genast öfverlempna och behörigen redovisa hvad enligt 2:dra punkten i testamentet dem kunde hafva tillfallit. Härefter hade Maria Noréus och Gustafva Vilhelmina Noréus hos Kongl. Maj:t anhållit, att kronans ifrågavarande fordringsanspråk måtte efterskänkas. I ansökningen hade framhållits, att intet klander mot sjelfva testamentets rigtighet blifvit framställdt, utan att sökandena frändömts de dem genom testamentet tillagda förmåner endast på grund af det utaf dem i fråga om testamentets bevakning begångna formfel, hvarjemte företetts intyg, utvisande att sökandena, födda den ena den 2 Maj 1832 och den andra den 23 December 1836, voro obemedlade. I anledning af denna ansökning hade underdäniga utlåtanden afgifvits

Bih. till Riksd. Prot. 1883. 4 Saml. 1 Afd. 33 Häft.

af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Kopparbergs län, efter inhemtande af magistratens i Hedemora yttrande, samt af kammaradvokatfiskalen. Magistraten hade anfört, att utredningsmannen i boet låtit inom laga tid bevaka testamentet i dess helhet, ehuru han dervid allénast företett fullmakt från en af testamentstagarne, och att öfriga testamentstagarne så mycket mindre ansett sig behöfva vidtaga ytterligare bevakningsåtgärd, som de utbekommit de testamenterade medlen samt väl kände, att någon arfvinge icke funnes, som kunde klandra testamentet. Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, med hvilken kammaradvokatfiskalen instämt, hade, med afseende å de af sökandena anförda skäl samt med hänsyn till hvad magistraten upplyst, hemstält, att kronans rätt till omförmälda danaarfsmedel måtte eftergifvas, med förbehåll likvälf af den advokatfiskalen i Kammarkollegium lagligen tillkommande andel i samma medel, hvarjemte Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, under förmälan, att landstrränteriet i Falun förskjutit 16 kronor 30 öre, utgörande den ersättning, som tillkomme borgmästaren i Säter, för det han, såsom af Svea Hofrätt, på grund af jäf för ordinarie ordföranden i Hedemora rådstufvurätt, förordnad särskild ordförande i nämnda rådstufvurätt, handlagt ofvanberörda mål, hemstält, att samma belopp måtte af sökandena ersättas. Med afseende å hvad sálunda förekommit har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel, 2,000 kronor, måtte öfverlätas på Maria Noréus och Gustafva Vilhelmina Noréus, dock med förbehåll af den kammaradvokatfiskalen lagligen tillkommande rätt till andel i samma medel samt med skyldighet för sökandena att godtgöra ofvanberörda af kronan förskjutna ersättning, 16 kronor 30 öre, till särskild ordförande i Hedemora rådstufvurätt.

Stats-Utskottet, till hvars förberedande handläggning denna proposition blifvit hänvisad, får, efter tagen del af de till ärendet hörande handlingar, hemställa,

att Kongl. Maj:ts förenämnda framställning må
af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 30 April 1883.

På Stats-Utskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.